

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Αί υπό της Γαλλικής Σχολῆς ἐνεργούμεναι δοκιμαστικαί ἀνασκαφαί ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου Ὁρχομένου τῆς Ἀρκαδίας, νῦν Καλπάκι, ἔφερον εἰς φῶς σπουδαία εὐρήματα. Ἦτοι ἀνεκαλύφθησαν: 1) τὰ θεμέλια τοῦ ναοῦ τῆς Μεσσοπολίδος Ἀρτέμιδος τοῦ βου π. Χ αἰῶνος ἄνευ ὀπισθοδόμου· 2) πλησίον αὐτοῦ θεμέλια βωμοῦ μήκους 17 μέτρων καὶ 3) θεμέλια πρυτανείου Στοᾶς καὶ Ἀγορᾶς. Προσέτι δὲ εὐρέθησαν 10 ψηφίσματα ἐπὶ χαλκίνων πλακῶν καὶ 4 ἐπιγραφαί, ὧν μία μὲν εἶνε λίαν σπουδαία ὑπὸ γλωσσικῇ καὶ ὁροθετικῇ ἔποινι, διότι δι' αὐτῆς φαίνεται ἡ Ἀρκαδικὴ διάλεκτος κατὰ τὸν γ' π. Χ αἰῶνα καὶ τὰ ὅρια τοῦ ἀρχαίου Ὁρχομένου, ἄλλη δὲ εἶνε τὸ ἐλλείπον μέρος τῆς ὑπὸ τοῦ Προμεροστῆνι πρότερας ἐκδοθείσης διαλεκτικῆς ἐπιγραφῆς τοῦ γ' αἰῶνος. Πάντα ταῦτα εὐρέθησαν ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως τοῦ ἀρχαίου Ὁρχομένου. Κάτωθεν δὲ αὐτῆς εὐρέθησαν θεμέλια τοῦ ναοῦ τοῦ Ποσειδῶνος, Ρωμαϊκὸν βαλανεῖον, Βυζαντινὰ κτίρια καὶ ἀνάγλυφον δύο ἀνδρῶν μὲ ἐφθαρμένον τὸ πρόσωπον. Αἱ ἀνασκαφαί ἐξακολουθοῦσιν.

★

Ἡ ἀρχαιολογικὴ συλλογὴ ἡ καταρτιζομένη ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐκ τῶν ὁδῶν διεξαγομένων εἰς τὴν περιφέρειαν ἀνασκαφῶν ἐπλουτίσθη καὶ αὖθις μὲ μεγάλῃ σπουδαιότητος χρυσῶ νομισματῶν, ἀποτελούμενα ἐκ δύο λεπτοτάτων ἐλασμάτων καὶ ἔχοντα ἐντὸς τοῦ κόλλου παραστάσεις νέκρας μὲ στέφανον εἰς χεῖρας, ἄλλα προτομὴν μὲ προσωποποιήσιν τῆς Θεσσαλονίκης μ' ἐπιγραφὴν Ἑλληνιστὶ «Θεσσαλονίκη». Σημαντικαὶ ἐπίσης φαίνονται αἱ διαπιστούμεναι ἰδιορρυθμίαι περὶ τὴν κατασκευὴν τῶν τῶνων, οἱ ὅποιοι παρουσιάζουν πληθύνους σωλῆνας πρὸς ὑποδοχὴν τῶν νεκρῶν ὀσπιδῶν κατὰ τὰς ἐξοτάς τῶν νεκρῶν, ἄλλαι δὲ κεραμίδας ἐν εἴδει περικεφαλαίων. Αἱ ἀνασκαφαί ἐξακολουθοῦν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἐφόρου κ. Οἰκονόμου.

★

Ἐν Ἀιμυρῷ ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Γιαννοπούλου ἀνευρέθη προϊστορικὸν εἰδῶλλον ἐν συνοικισμῷ πλησίον τῶν Φερῶν, ὕψους 10 ἑκατοστῶν, ἀναγόμενον εἰς τὴν καθ' ἡμέραν τῶν πετρυνγοφῶν λεγομένων εἰδωλίων, πῆλινον, παριστὸν γυναικα ὁρθίαν ἔχουσαν τὰς χεῖρας ὑψωμένας καὶ πλατυνομένας πρὸς τὰ κάτω ἐν εἴδει πετεργῶν. Φαίνεται ὅτι οὗτος τῆς Παναγίας δεομένης ἐλήφθη ἐκ τοῦ τύπου τοῦτον τῶν πετεργοφῶν εἰδωλίων τῆς Μυκηναϊκῆς ἐποχῆς.

★

Τὸ ἐν Ἀμερικῇ εὐρεθὲν ἀγαματιδίον παιδός, περὶ οὗ ἐγράφομεν ἐν τῷ προηγουμένῳ τεύχει, μετεφέρθη εἰς Ἀθήνας. Ἀρχαιολογικὴ ἐπιτροπὴ ἐξετάσασα αὐτό, τὸ εὖρε ἔργον σημερινῆς ἐποχῆς, κατ' ἀρχαίαν ἀπομίμησιν, οὐνεπὶ δὲν ἐκλάπη ἐκ Μουσείου. Ἡ ἀπομίμησις γίνεται καταφανῆς καὶ ἐκ τῆς ἀναχρονιστικῆς ἀποπείρας τοῦ γλύπτου νὰ παρουσιάσῃ τὸν παῖδα μὲ ἱμάτιον.

★

Ὁ κ. Λαϊτφφελδ ἤρχισε νέας ἀνασκαφὰς εἰς Νιδρὺ. Ἀνευρέθη τάφος προϊστορικὸς σημαντικῆς ἀξίας. —Ὁ ἔφορος κ. Στάης ἐνεργῶν ἀνασκαφὰς ἐν Σουνίῳ ἀνέυρε τάφον θαλαμειδῆ.

★

Ἐν τῷ τελευταίῳ τεύχει τοῦ δελτίου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ὁ κ. Γ. Μιστριώτης δημοσιεύει δύο διατριβὰς. Ἡ πρώτη διαλαμβάνει περὶ τῆς διαρκείας τοῦ ἐν Πέλλῃ Ἀττικοῦ πολιτισμοῦ, ἡ δ' ἐτέρα περὶ τῆς Αἰολικῆς τεχνουργίας.

★

Ὁ διευθύνων τὰς ἐν Σάμῃ ἐκτελουμένας ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἀνασκαφὰς κ. Π. Καββαδίας,

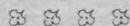
ἀνεκάλυψε προϊστορικὸν συνοικισμόν χρονολογούμενον ἀπὸ τῆς παλαιᾶς χαλκῆς ἐποχῆς. Σῶζονται τὰ θεμέλια μεγάλου συμπλέγματος κτισμάτων κυκλικῶν τὸ πλεῖστον καὶ τετραγωνικῶν. Τὰ ἐδάφη εἶνε ἐστρωμένα τεμαχίοις πλίνθων καὶ ἐκ πηλοῦ. Μέγας πῖθος κατὰ χώραν, ἐπίσης χειρόμυλος, ἀλλαχθὺ δὲ λίθος ἐλαιοτριβείου. Εὐρήματα: Τεμάχια ἀγγείων μονοχρώμων ὑπὸ τὸ ὕψωμα ἐφ' οὗ ὁ συνοικισμὸς ἐκτείνεται νεκροταφεῖον Ἑλληνικῶν καὶ Ρωμαϊκῶν χρόνων. Παρὰ τὰ Μονζακάτα εὐρέθη προϊστορικὴ Ἀκρόπολις ἣτις εἶχε διπλοῦν ἢ τριπλοῦν τείχος ἐντὸς τοῦ πάχους τοῦ ὁποίου μεγάλαι κοιλότητες, αἵτινες θὰ ἐχρησίμευον ὡς ἀποθήκαι. Ἐν Δολιχίῳ (Φισκάδῳ) πρὸ σπηλαίων, ἃ θὰ ἐχρησίμευον ὡς κατοικία τῶν πρώτων κατοίκων Δολιχίου ἀνεκαλύφθη διώροφον κτίσμα ἱστορικῶν χρόνων. Ὁ ἄνω ὄροφος εἶχε τοιχογραφίας, ὁ δὲ κάτω ἐχρησίμευεν ὡς ἀποθήκη. Πίθιοι μεγάλοι σῶζονται κατὰ χώραν, τινὲς φέρουσιν ἐπιγραφὰς δηλοῦσας τὸν κτήτορα. Ἐν τάρφῳ Ἑλληνικῶν χρόνων εὐρέθησαν χρυσοὺς δακτύλιους ἄνευ παραστάσεώς τινος, ἀργυροὺς δακτύλιους τεθρασμένους, ἕτερος ὕαλινος καὶ ἄλλα τινά.

★

Ἀνεκαλύφθη κατὰ τὰς παρὰ τὴν Τίρυνθα ἀνασκαφὰς τῆς Γερμανικῆς Σχολῆς, εἰς ἀπόστασιν ἐνὸς χιλιόμετρον ἀνατολικῶς τῆς Ἀκροπόλεως καὶ εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Προφίτου Ἡλιοῦ Μυκηναϊκὸς θολωτὸς τάφος.

★

Εἰς τὴν παραλιακὴν θῆσιν Βορμπούσι τῆς Λαυρεωτικῆς περιφέρειας εὐρέθη Μωσαϊκὸν τετράγωνον, ψηφιδωτὸν Βυζαντινῶν χρόνων, διατηρούμενον εἰς καλὴν κατάστασιν καὶ παριστῶν ἄνδρα γυμνόν. Μετὰ τοῦ Μωσαϊκοῦ, ὅπερ φέρει καὶ ἐπιγραφὴν διὰ βυζαντινῶν γραμμάτων, ἀνευρέθη καὶ βάσις κίονος μαρμαρίνου. Ὑποτίθεται, ὅτι πρόκειται περὶ ἀρχαίου βαλανείου (λουτρώου).

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἀξιανόγνωστον σχεδιάσμα περὶ ἐνθουσιασμοῦ συνέγραψεν ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κ. Γεώργ. Βρισιμιτζάκης. Τίτλος: «Ἡ διαθήκη ἐνὸς Θεοδοῦ». Τὸ ἐκδοθὲν δὲ μέρος εἶνε τὸ πρῶτον. Θ' ἀκολουθήσῃ δεύτερον «Θεωρία καὶ θεωρητικὴ ζωὴ» καὶ τρίτον «Ἡ Ἐπανάστασις».

Ὁ συγγραφεὺς—νέος τὴν ἡλικίαν—ὑπεραμύνεται τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, καίτοι ὑποδύεται τὸ πρόσωπον φιλοσόφου. Ἡ ὅλη συγγραφή—εἰς 32 μόνον σελίδας—δὲν εἶνε συστηματικὴ μελέτη, ἀλλὰ σκέψεις ἀπορρέουσαι καὶ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως, ἰδίως τοῦ Νίτσε, καὶ ἐκ παρατηρήσεως, εὐμοιρῶν ψυχολογικῆς ὁξυδερκείας. Νεωτεριστῆς, φιλοσοφεῖ ἥρεμα καὶ ἐκθέτει σύντομα, ἀποφθεγματικὰ συμπεράσματα, τωστικὰ διὰ τὴν ὑγιᾶ σύστασιν τοῦ ἀτόμου καὶ συνεπῶς τῆς κοινωνίας. Ἐρευνᾷ τὴν ἀνάγκην ὅπως ὁ ἄνθρωπος γνωρίσῃ τὸν ἑαυτὸν του, ὅτε ἡ πρόοδος ἔσται ἀσφαλής. Καταφέρεται κατὰ τῆς ἰδιοτελείας, τῆς μιμνήσεως, τῆς νεανικῆς σοβαρότητος, τοῦ φανατισμοῦ, τῆς ἀποθαρρύνσεως. Ἰδοὺ δύο ὥραιαι σκέψεις ἐκ τοῦ βιβλίου: «Ἡ αὐτοεναρμότισις εἶνε τὸ εἰρωνικώτερον καὶ τὸ μεγαλύτερον συγχρόνως ἔγκλημα τοῦ μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ.»—«Ἡ δύναμις δὲν συνίσταται νὰ κάμνωμεν τοὺς ἄλλους σκλάβους μας, ἀλλὰ εἰς τὸ νὰ γινώμεθα ἡμεῖς οἱ ἴδιοι ἐλεύθεροι.» Τὸ βιβλίον ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ συλλόγου «Tentatives d'Art».

★

«Ἡ καταστροφὴ τοῦ Δράμαλι» Ἱστορικὴ μελέτη ὑπὸ Δ. Βαρδουνιώτου δικηγόρου ἐν Ἀργεῖ. Ὁ γνωστὸς διὰ τὰς ἱστορικὰς μονογραφίας του, ἐκ τῶν παλαιωτέρων δὲ λογογράφων κ. Δ. Βαρδουνιώτης ἐξιστορεῖ τὴν καταστροφὴν τῆς ἐν ἔτει 1822 ε'βολῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα μεγάλῃς στρατιᾶς τοῦ Δράμαλι, ἐνὸς τῶν με-

γαλειτέρων κατορθωμάτων της εποποιίας του 1821. 'Ο συγγραφεὺς εὐνοειδῶς εἰς 300 σελίδας καὶ μετ' ἀκριβείας ἀφηγείται τὰ γεγονότα, συγγράφας πρωτότυπον ἔργον, ἐπὶ τῇ βράσει ὀδομήκοντα πηγῶν, ἤτοι βιβλίων, ἐγγραφῶν καὶ παραδόσεων.

Ὁ Δράμαλης, ὁ Κολοκοτρώνης, τὰ Δερβενάκια, ὅλα τὰ σχετικὰ μὲ τὴν ἐκστρατείαν ἐκείνην πρόσωπα, οἱ τόποι καὶ αἱ μάχαι ἐκτίθενται ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ, ἐπακολουθοῦσι δὲ ἱστορικά σημεῖώσεις πολέμιτοι.

★

«**Ἀρχοντικά**». Ἐξώφυλλον μὲ οἰκίσημα παλαιαῖκά· στίχοι οἱ ὅποιοι ἐμφανίζουσιν εἰς ζωγραφικὴν προοπτικὴν τὴν παλαιὰν Ἑλληνιστικὴν ἀρχοντίαν· ποιητής, ὁ Φώτος Γιοφύλλης — ὁ μετεφύρεων καὶ νεαρὸς δημοσιογράφος κ. Σπ. Μουσοῦρης.

Εἰς ὀλίγα λόγια ποῦ ἔγραψε ὀλίγον πρὶν ἀποθάνῃ ὁ Στέφανος Μαρτζώκης χαρακτηρίζει τὴν ποίησιν τοῦ νεαροῦ ποιητοῦ ὡς «ζωντανεύουσαν τὴν περασμένην ἑπτανησιακὴν ζωὴν μ' ὅλα τῆς τὰ χρώματα, τὴν ἀξιοπρέπειαν, τὴν ἀριστοκρατικὴν χάριν καὶ σοβαρότητα». Εἶνε ὁ ἀκριβεστέρως χαρακτηρισμός. Ἡ θελκτικὴ εὐμορφία τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὁ αἰσθηματικὸς πολιτισμός της, ἦσαν ἱκανὰ νὰ ἐμπνεύσουν ἓνα ποιητὴν. Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἔζησαν ἢ παρηκολούθησαν τὴν ὁλὸν διόνυσον ἐκείνην ἐποχὴν θὰ ἐννοήσουν τὰ «**Ἀρχοντικά**» τοῦ Γιοφύλλη.

★

Εἶνε ἀξίωμα διὰ κάθε μετάφρασις ὅσον πιστὴ καὶ ὅσον ὠραία καὶ ἂν εἶνε — ἡξεύρομεν δὲ πόσον αἱ ἰδιότητες αὐταὶ γρονθοκοποῦνται — δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἀποδόσῃ τὴν ἀξίαν τοῦ πρωτοτύπου. Δι' αὐτὸ μία μετάφρασις, καὶ μάλιστα ποιήματος, εἶνε δυσκολώτερον νὰ γραφῇ, παρὰ ἐν πρωτότυπον ποίημα. Ὁ κ. Γεώργ. Σημηριώτης, ποιητής, ἀνέλαβε νὰ πολιτογραφῇ εἰς τὸν Ἑλλ. Παράσσον τοὺς καλλιτέρας Γάλλους ποιητὰς τοῦ 19ου αἰῶνος, παρουσιάζων ὡς πιστοποιητικὰ ταυτότητος τὰ καλλιτέρα, κατ' αὐτὸν, ποιήματά των. Τὸ ἔργον εἶνε βαρὺ καὶ δυσχερὲς ὥστε κάθε ἐπιμέλεια εἶνε ἐπιβεβλημένη.

Τῆς «**Αἰθολογίας τῶν Γάλλων ποιητῶν**» ἐξεδόθη ἤδη ὁ Α' τόμος, θὰ ἐλακολουθήσῃ δὲ ἡ ἑκδοσις τριῶν ἀκόμη τόμων, ὥστε νὰ περιληφθῇ ἐν αὐτοῖς ὁλόκληρος σχεδὸν ἡ ἐκλεκτὴ παραγωγὴ τῆς Γαλλικῆς ποιήσεως.

Εἰς τὸν Α' τόμον 32 ποιητῶν καλλιτεχνήματα μετηνέχθησαν εἰς Ἑλληνικὴν, ἐν τίνι ἑναχοῦ ἐλευθεροῦ, ἀναγκαῖα ὁπωσδήποτε. Οἱ ποιηταὶ αὐτοὶ ἀντιπροσωπεύουν διαφόρους ἐποχὰς καὶ διαφόρους σχολὰς. Ἀπὸ τοῦ Μιλβουῦ, τοῦ Λαμαρτίνου, τοῦ Μυσοῦ, τοῦ Οὐγκώ μέχρι τοῦ Βεργλαιν, τοῦ Μαλαρμέ, τοῦ Ἐρεδία, τοῦ Μωρεῆς. Ἄλλ' ὅλοι αὐτοὶ παρουσιάζονται σχεδὸν μὲ τὸ ἴδιον ὕψος, μὲ τὸ αὐτὸ λεκτικόν, ὥστε νὰ ἐπέχεται μία ἀφομοίωσις εἰς ποιητὰς ἀνομολους. Καὶ τοῦτο εἶνε μειονέκτημα. Ἐνῶ ἂν ἕκαστος Γάλλος ποιητὴς ἐμελετᾶτο ἰδιαιτέρως ἀπὸ ἓνα Ἑλληνα ποιητὴν ἔχοντα καίποιαν αἰσθητικὴν συγγένειαν, θὰ ἀπεδίδοτο ἀκριβεστέρᾳ ἢ φνισιγνωμίᾳ τον. Ἄλλ' αὐτὸ εἶνε βέβαια σχεδὸν ἀκατόρθωτον, ἐπὶ τοῦ παρόντος, καὶ ὡς ἀρκεσθώμεν εἰς τὴν φιλότημον καὶ εἰλικρινῇ προσπάθειαν τοῦ κ. Σημηριώτου. Θὰ παρατηροῦμεν μόνον ὅτι ποιημάτων, τῶν ὁποίων ὑπάρχει ἤδη μετάφρασις πολλὴ καλῇ, ὅς τῆς «**Ἀλμυνης**» τοῦ Λαμαρτίνου, τῶν «**Φύλλων**» τοῦ Μιλβουῦ, τοῦ «**Ραγισμένου βάζου**» τοῦ Προντόμ, τῶν «**Στροφῶν**» τοῦ Μωρεῆς, ἡδύνατο νὰ μὴ γίνῃ νέα μετάφρασις, προτιμωμένων ἄλλων ὀλιγότερον γνωστῶν ποιημάτων.

★

Ed. de Amicis. **Σκηναὶ τοῦ στρατιωτικοῦ βίου.** Μετάφρασις ἐκ τῆς 41ης Ἱταλικῆς ἐκδόσεως ὑπὸ Ν. Σαράδου. Λογοτεχνικὴ βιβλιοθήκη Φέξη. Ἡ ζωὴ τοῦ στρατιώτου καὶ ἡ ζωὴ τοῦ πολέμου μὲ τὴν χάραν ἀλλὰ καὶ τὰς φοικαλεότητας καὶ τὴν θλίψιν περιγράφονται ἀπὸ τὸν ἀριστοτέχνην συγγραφέα εἰς οὐρανῶν ὠραίων διηγημάτων.

★

Ἱσπανικά παραμύθια. Εἰς τόμον κομῶν τῆς Λογοτεχνικῆς Βιβλιοθήκης Φέξη ἐξεδόθησαν κατὰ μετὰ-

φρασιν τοῦ κ. Ν. Ποριώτη, τὰ κομῶν εἰς ὕψος καὶ ποιητικὰ εἰς ἔκφρασιν διηγήματα τοῦ Γάλλου ἀκαδημαϊκοῦ Ἰωάννου Ρισπέν, «**Ἱσπανικά παραμύθια**». Εἶνε εἰλημμένα ἐκ τῶν ἡθῶν, τῶν ἐθίμων, τῶν παραδόσεων καὶ τῶν θρύλων τῆς Ἰσπανίας, τὴν ὁποίαν ὁ Ρισπέν, περιηγήθη ἐπὶ μακρόν. Οὗτω διακρίνονται ὅλα διὰ τὸ πρωτότυπον, τὴν ἀπλότητα καὶ τὴν ἰδιορρυθμίαν των.

★

Καὶ ἔκτον τόμον «**Ρητορικῶν Λόγων**» ἐξέδωκεν ὁ νεωρὸς καθηγητὴς καὶ ἐνθουσιώδης ὑπέρμαχος τῆς ἐθνικῆς γλώσσης κ. Γ. Μιστριώτης. Καὶ ἐν τῷ τόμῳ τούτῳ, ὡς καὶ ἐν τῷ προγενεστέρῳ, καταφέρει κυνήματα καίρια κατὰ τῶν χυδαίων, οὗς χαρακτηροῖζει ἀρησι-πάτριδας, δημοσιεύονται δὲ λόγοι, προσφωνήσεις, ἐπιστολαί, ἀναγόμενα τὰ πλεῖστα εἰς τὴν δόξαν τοῦ γηραιοῦ φιλόλογου. Ἐκ τῶν ὁμιλιῶν, ἰδιαιτέρας προσοχῆς ἀξίαι εἶνε ἡ περὶ Ἑλληνίδος, περὶ τῶν αἰτίων τῆς ταπεινώσεως τοῦ χαρακτῆρος τῶν καθ' ἡμᾶς ἐλλήνων, περὶ τῆς ἐπικρατήσεως τῶν ἐθνῶν τοῦ Αἵμου καὶ περὶ τῆς σημασίας τοῦ συμμαχικοῦ πολέμου.

★

᾽Ωδεῖον Ἀθηνῶν. Δεκάτη ἐβδόμη «**Λεπτομερὴς Ἐκθεσίς** τῶν κατὰ τὸ σχολικόν ἔτος 1912—1913 πεπραγμένων».

★

Ἱσπεδαντισμός εἶνε Ἱταλικὴ λέξις — διεθνῆς — σημαίνουσα τὴν προσπάθειαν ἐνὸς ἐλευθερωθέντος τμήματος φυλῆς ὅπως ἐλευθερώσῃ καὶ συγχωνεύσῃ καὶ τὰ ἄλλα τὰ ὑπὸ ξένην κυριαρχίαν διατελοῦντα ὁμόφυλα τμήματα. Περὶ τοῦ Ἑλλ. Ἱσπεδαντισμοῦ πολῦτιμον βιβλίον ἐξέδωκεν ὁ κ. Κ. Βελλαί, διαφωτιστικόν, συνηγοροῦν ἐπὶ ἐμᾶς ἀδιαίρετον Ἑλλάδος.

★

Ὑπὸ τῆς ἐν Χανίοις ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «**Ἀνεξάρτητος**» ἐξεδόθη τὸ Ἀον τεῦχος εἰκονογραφημένον πολεμικοῦ λευκώματος. «**Κρητικὸν Ἠρῶν**» ἐπιγράφεται καὶ περιέχει εἰκόνας πλείστων Κρητῶν πεσόντων κατὰ τοὺς δύο πολέμους μετὰ βιογραφικῶν σημειώσεων καὶ φιλολογικῆς ὕλης, ἀφορώσης τοὺς Κρητικούς ἄνδρας.

★

Ὁ «**Ἀρχιδυντάκτης**» δραματικὴ σάτυρα τοῦ κ. Ταγκοπούλου, τοῦ διευθυντοῦ τοῦ «**Νομᾶ**». Εἶνε τὸ παρασταθὲν ἄλλοτε καὶ γενικῶς ἐπικριθὲν ἔργον.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Ὑπὸ τὸν ἀπείριστον τίτλον «**Ποιητικὴ ἔκδοσις**» ὁμᾶς νεαρῶν ποιητῶν ἐν Ἀθήναις, ἴδρυνε μηνιαῖον, κατὰ τὸ σύστημα τῆς μακαρίτιδος «**Ἠρησοῦς**», περιοδικὸν τὸ ὅποιον θὰ δημοσιεύῃ μόνον ποιήματα. Εἰς τὸ α' τεῦχος δημοσιεύουν ποιήματα πρωτότυπα οἱ κ. κ. Τουρνάκης, Λαπαδιώτης, Ἰούλιος Νάρισιος, Καρζής, Κλ. Παράσχος, Β. Ζήνων καὶ μεταφράσεις οἱ κ. κ. Α. Παλαμᾶς, Σημηριώτης καὶ Ε. Ραῖσης. Ὅλοι οἱ στίχοι δυστυχῶς ὑπερμαλισταί.

★

«**Νίκη**». Περιοδικὸν εἰκονογραφημένον ἐκδιδομένον κατὰ Κυριακὴν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ. Διευθυντὴς Χ. Οἰκονομίδης.

ΑΓΓΕΛΛΟΝΤΑΙ

Ἡ «**Μερόπη**», ὄργανον τῆς νέας Ἑθνικῆς σχολῆς. Μηνιαῖον. Ἐξεδίδετο μέχρι τοῦδε εἰς Παρισίους.

★

«**Πανελλήνιον**». Θὰ ἐκδοθῇ ὑπὸ τῆς κ. Ἐλένης Κομνηνοῦ, ἐν Ἀθήναις, δεκαπενθήμερον οἰκογενειακὸν περιοδικόν.

★

Ὁ κ. Jean Dargos, ὁ γνωστότατος παρ' ἡμῶν δημοσιογράφος, θὰ ἐκδόσῃ προσεχῶς εἰς Παρισίους βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον «**Σκίτσα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα**».